

fid jälle sure hulga rüütli- ja jalla- wägge
kõggunud, agga nemmad heidsid ennast
lõka weel emale, sest nende mees seisis
alles se wiimne hirm. Üks suur ja lai
jõggi, Tonau nimmi, lahutas need kah-
hed wäed weel ühhest ärra. Siin pool
jõgge ollid leid liinad jo meie kääs, ja
keige wäega ülle jõe miina olli üks wäg-
ga kartlik assi; sest esite olli se jõggi wäg-
ga lai, nago merri, ja teiseks ei olnud
meil teisel polel ühtegi mona, ei innimes-
tel, egga hoostel, ja kolmandeks ollid
seäl sured mäed ja wägga kitsad teed, kus
wägga raske olli sured tükkid läbbi wia,
ja nisugguse hulgaga läbbi peaseda, ja
peälegi olli üks sadda ja wiskümmend
tuhhat Turkid seäl meid ootmas. Om-
meti meie üllem Kinnal ei woinud parra-
ta. Esite läkkitati, laewattega mon-
ned wahwad Kinnalid, ja pealikkud mon-

ne riggimentidega ülle, ja need said ka
hästi ülle, löid monned weikesed trop-
pid mahha, mis nemmad seäl leidsid ja
monned aiasid nemmad laiale. Ja se
läbbi tuli suur hirm selle rahwa peäle
mis seäl ümberkaudo ellas, et nemmad
hakkasid hulgaliste seält ärrapõggenema.
Keigeennamiste olli üks wägga wahwas
Kinnal, Baron Welsman nimmi, se ol-
li jo mitme tapluse sees Turkid ärra-
woitnud ja neile suurt kahjo teinud, ja
sepärast karisid nemmad tedda wägga
ja ei woinud ial ta wasto seista. Agga
meie rahwas ei tohtnud weel teile pole
jada, waid kui nemmad ollid waenlas-
tega taplenud ja neid ärrawoitnud, ja
monni saki sanud, siis nemmad tullid jäl-
le taggasi. Ja se sündis sel kewwadel
kui mitto puhko, et nemmad waenlaste
ülle woimust said, ja siis ennamõre keik